

หัวข้อการค้นคว้าแบบอิสระ

ประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับ
การป้องกันภาวะสับสนเฉียบพลันในผู้ป่วยวิกฤต
หอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม โรงพยาบาลลำปาง

ผู้เขียน

นางสุกัญญา เลาหรณาคม

ปริญญา

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์วิวรรณ ธงชัย

บทคัดย่อ

ภาวะสับสนเฉียบพลันเป็นกลุ่มอาการที่พบได้บ่อยภายหลังผู้ป่วยเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยวิกฤต ผลกระทบที่เกิดจากภาวะสับสนเฉียบพลันในผู้ป่วยวิกฤต ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตได้ เนื่องจากผู้ป่วยจะมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป การป้องกันภาวะสับสนเฉียบพลันในผู้ป่วยวิกฤตจึงจำเป็นต้องอาศัยการปฏิบัติตามหลักฐานเชิงประจักษ์เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดี การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาปฏิบัติการมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันภาวะสับสนเฉียบพลันในผู้ป่วยวิกฤต หอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม โรงพยาบาลลำปาง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม โรงพยาบาลลำปางที่รู้สึกตัวดีและสามารถสื่อสารได้ ประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม ระหว่างเดือนกันยายน ถึงเดือนพฤศจิกายน 2556 จำนวน 82 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม หลังจากมีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนมีนาคม 2557 จำนวน 70 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันภาวะสับสนเฉียบพลันในผู้ป่วยวิกฤต หอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม โรงพยาบาลลำปาง พัฒนาโดย สุกัญญา เลาหรณาคม และคณะ (2555) และแบบบันทึกผลลัพธ์การเกิดภาวะสับสนเฉียบพลันในผู้ป่วยวิกฤต พัฒนาโดยสุกัญญา เลาหรณาคมและคณะ (2555) เช่นเดียวกัน ดำเนินการศึกษาตามกรอบแนวคิดของสภาวิจัยทางการแพทย์และสุขภาพแห่งชาติประเทศออสเตรเลีย (NHMRC, 1999) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย

ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันภาวะ
สับสนเฉียบพลันในผู้ป่วยวิกฤต มีอุบัติการณ์การเกิดภาวะสับสนเฉียบพลัน ร้อยละ 34.15 ในขณะที่
กลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันภาวะสับสนเฉียบพลันในผู้ป่วยวิกฤต
มีอุบัติการณ์การเกิดภาวะสับสนเฉียบพลันเพียงร้อยละ 12.86

ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม
โรงพยาบาลลำปาง สามารถลดอุบัติการณ์ภาวะสับสนเฉียบพลันในผู้ป่วยวิกฤตลงได้ ผู้ศึกษา
เสนอแนะว่าควรมีการบูรณาการแนวปฏิบัติทางคลินิกนี้กับกิจกรรมพัฒนาคุณภาพการดูแลในหอ
ผู้ป่วยวิกฤตอื่นๆ ต่อไป



ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Independent Study Title Effectiveness of Implementing Clinical Practice Guidelines for Prevention of Delirium Among Critically Ill Patients, Medical Intensive Care Unit, Lampang Hospital

Author Mrs. Sukanya Laohatanakom

Degree Master of Nursing Science (Adult Nursing)

Advisor Associate Professor Chaweewan Thongchai

ABSTRACT

Delirium is a common syndrome after patients are confined in an intensive care unit (ICU). The impact of delirium in an ICU can be life-threatening due to behavioral changes in the patient. Prevention of ICU delirium needs practices based on evidence in order to achieve positive outcomes. The purpose of this operation study was to determine the effectiveness of implementing clinical practice guidelines (CPGs) for prevention of ICU delirium in the medical intensive care unit (MICU), Lampang Hospital. Subjects included 82 conscious and able to communicate critically ill patients, who were confined in the MICU before implementing of CPGs during September to November 2013, and 70 subjects who were confined in the MICU after implementing of CPGs from January to March 2014. The instruments used in this study were CPGs for prevention of delirium among critically ill patients of Lampang Hospital developed by Laohatanakom and colleague (2012) and an outcome evaluation form, also developed by Laohatanakom and colleague (2012). The study was based on the CPGs implementing framework of the Australian National Health and Medical Research Council (NHMRC, 1999). Data analysis was done using descriptive statistics.

The finding revealed that the incidence rate of ICU delirium among subjects in the non CPGs group was 34.15% while the incidence rate of ICU delirium among subjects in the CPGs group was only 12.86%.

The finding of this study confirmed that implementing the CPGs in the MICU, Lampang Hospital was able to reduce the incidence rate of ICU delirium. The investigator suggests that these CPGs should be incorporated with quality improvement activities among other ICUs as well.



ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved